

2024/1072

15.4.2024

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/1072

z dnia 25 stycznia 2024 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do decyzji w sprawie wiążącej informacji w zakresie ustalania wartości celnej oraz decyzji w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 lit. c) i g) i art. 36 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 zobowiązuje organy celne, pod pewnymi warunkami, do podejmowania decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej („decyzje WIT”) oraz decyzji w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu („decyzje WIP”).
- (2) W art. 35 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 wymaga się, aby w szczególnych przypadkach organy celne wydawały decyzje w sprawie wiążących informacji w odniesieniu do innych elementów, o których mowa w tytule II tego rozporządzenia. Wartość celna towarów, o której mowa w tytule II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, stanowi jeden z tych innych elementów, który nie podlega jeszcze decyzjom w sprawie wiążących informacji.
- (3) Decyzje w sprawie wiążącej informacji o wartości („decyzje WIW”) powinny zostać uwzględnione w prawodawstwie celnym, aby zwiększyć przejrzystość, pewność prawa, zgodność i jednolitość w zakresie ustalania wartości celnej, z korzyścią dla przedsiębiorców, organów celnych i interesów finansowych Unii.
- (4) Aby zapewnić spójność różnych rodzajów wiążących informacji, na ile to możliwe, przepisy dotyczące decyzji WIW należy dostosować do przepisów rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽²⁾ dotyczących decyzji WIT i decyzji WIP.
- (5) Należy zmienić art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, aby decyzje WIW były objęte tym samym wyjątkiem od prawa do bycia wysłuchanym, który ma zastosowanie do decyzji WIT i decyzji WIP na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- (6) Do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy wprowadzić nowy art. 18a, aby określić ustalanie wartości celnej jako przypadek kwalifikujący się do wydania decyzji w sprawie wiążących informacji, określić zakres przedmiotowy takich decyzji, wskazać sytuacje, w których wnioski o wydanie decyzji WIW nie może zostać przyjęty, oraz ustalić ich wiążący charakter zarówno w odniesieniu do organów celnych, jak i posiadacza decyzji, a także okres ich ważności, za pomocą przepisów podobnych do przepisów mających zastosowanie do decyzji WIT i decyzji WIP, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- (7) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 wymaga, by wszelka wymiana informacji, takich jak deklaracje, zgłoszenia, wnioski lub decyzje, między organami celnymi państw członkowskich oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi państw członkowskich, a także przechowywanie tych informacji, zgodnie z wymogami prawodawstwa celnego, odbywały się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Należy zatem uchylić art. 19 ust. 3 i art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ze względu na planowane włączenie wniosków o WIP i decyzji WIP do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 21 zmienionego rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (8) Art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, który przewiduje przedłużenie terminów wydania decyzji WIT i decyzji WIP, w przypadku gdy wydawanie tych decyzji zostaje zawieszona ze względu na niezapewnienie prawidłowej i jednolitej klasyfikacji taryfowej lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia, należy rozszerzyć na wydawanie decyzji WIW, w przypadku gdy wydanie tych decyzji zostaje zawieszona z powodu niezapewnienia prawidłowego i jednolitego ustalenia wartości celnej.
- (9) Do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy wprowadzić nowy art. 20a w celu objęcia decyzji WIW przepisami dotyczącym zarządzania takimi decyzjami podobnymi do przepisów przewidzianych w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do decyzji WIT i decyzji WIP.
- (10) W celu zapewnienia spójnego stosowania decyzji WIW, w tym w odniesieniu do zarządzania nimi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od tego samego dnia, w którym został wdrożony system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (11) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zniesienia wyjątku od stosowania technik elektronicznego przetwarzania danych do celów wymiany i przechowywania informacji odnoszących się do wniosków o wydanie decyzji WIP i odpowiednio decyzji WIP powinny mieć zastosowanie od daty wdrożenia, do celów tych decyzji, systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 dodaje się lit. e) w brzmieniu:
„e) gdy chodzi o decyzję, o której mowa w art. 18a ust. 1.”;
- 2) w tytule I rozdział 2 sekcja 2 podsekcja 3 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Decyzje w sprawie wiążącej informacji o wartości

(art. 35 kodeksu)

1. Organy celne wydają, na wniosek, decyzje w sprawie wiążącej informacji o wartości („decyzje WIW”), określające odpowiednią metodę ustalania wartości celnej lub kryteria, które mają być wykorzystywane do ustalania wartości celnej towarów w konkretnych okolicznościach, oraz ich stosowanie.

Wniosku nie przyjmuje się, jeżeli:

- a) wniosek jest składany lub został już złożony w tym samym lub innym urzędzie celnym przez posiadacza decyzji lub na rzecz posiadacza decyzji wydanej w odniesieniu do towarów w tych samych okolicznościach decydujących o wartości celnej;
- b) wniosek nie jest związany z planowanym wykorzystaniem decyzji WIW ani z planowanym korzystaniem z procedury celnej.

2. Decyzje WIW wiążą jedynie w zakresie ustalania wartości celnej towarów:

- a) organy celne w stosunku do posiadacza decyzji jedynie w odniesieniu do towarów, dla których formalności celne zostały zakończone po dniu, w którym decyzja staje się skuteczna;

b) posiadacza decyzji, w stosunku do organów celnych, ze skutkiem od dnia, w którym powiadomienie o decyzji zostanie mu doręczone lub zostanie uznane za doręczone.

3. Decyzje WIW są ważne przez okres trzech lat od dnia, w którym stały się skuteczne.

4. Do celów stosowania decyzji WIW w kontekście konkretnej procedury celnej posiadacz decyzji musi być w stanie udowodnić, że dane towary i okoliczności określające wartość celną odpowiadają pod każdym względem okolicznościom opisanym w decyzji.”;

3) uchyla się art. 19 ust. 3;

4) art. 20 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja powiadamia organy celne o zawieszeniu wydawania decyzji w sprawie wiążących informacji zgodnie z art. 34 ust. 10 lit. a) kodeksu w przypadku decyzji WIT i decyzji WIP lub zgodnie z art. 20a ust. 7 lit. a) w przypadku decyzji WIW, termin wydania decyzji, o której mowa w art. 22 ust. 3 akapit pierwszy kodeksu, zostaje dodatkowo przedłużony do czasu powiadomienia organów celnych przez Komisję o zapewnieniu prawidłowej i jednolitej klasyfikacji taryfowej lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia lub ustalenia wartości celnej.”;

5) dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Zarządzanie decyzjami w sprawie wiążącej informacji o wartości

(art. 35 kodeksu)

1. Decyzje WIW tracą ważność przed upływem okresu, o którym mowa w art. 18a ust. 3, jeżeli:

a) przyjęcie prawnie wiążącego aktu Unii powoduje niezgodność decyzji WIW z tym aktem – od dnia rozpoczęcia stosowania tego aktu;

b) gdy decyzja WIW przestała być zgodna z art. VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu lub Porozumieniem w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie WTO w sprawie ustalania wartości celnej) lub z decyzjami przyjętymi do celów interpretacji tego porozumienia przez Komitet Ustalania Wartości Celnej, ze skutkiem od daty ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Utrata ważności decyzji WIW nie następuje z mocą wsteczną.

3. W drodze odstępstwa od art. 23 ust. 3 oraz art. 27 kodeksu decyzje WIW unieważniają się, jeżeli opierają się na nieprawidłowych lub niekompletnych informacjach dostarczonych przez wnioskodawców.

4. Decyzje WIW cofa się zgodnie z art. 23 ust. 3 i art. 28 kodeksu.

5. Organy celne cofają decyzje WIW, jeżeli przestają one być zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ze skutkiem od daty opublikowania sentencji tego wyroku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6. Jeżeli decyzja WIW traci ważność zgodnie z ust. 1 lub zostaje cofnięta zgodnie z ust. 4 lub 5, decyzja WIW może być nadal używana w odniesieniu do wiążących umów zawartych na podstawie tej decyzji, zanim decyzja ta utraciła ważność lub została cofnięta.

Okres przedłużonego użycia, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie przekracza sześciu miesięcy od daty utraty ważności lub od daty cofnięcia decyzji WIW.

Aby skorzystać z przedłużonego użycia decyzji WIW, posiadacz decyzji składa wniosek do organu celnego, który wydał decyzję, w terminie 30 dni od dnia, w którym utraciła ona ważność lub została cofnięta, wskazując ilości, dla których wnosi o przedłużone stosowanie oraz państwo lub państwa członkowskie, w których towary zostaną odprawione w okresie przedłużonego użycia. Organy celne wydają decyzję w sprawie przedłużonego użycia oraz powiadamiają posiadacza decyzji niezwłocznie i nie później niż w terminie 30 dni od daty otrzymania wszelkich informacji niezbędnych do wydania tej decyzji.

7. Komisja powiadamia organy celne:

- a) o zawieszeniu wydania decyzji WIW dotyczących towarów, w odniesieniu do których nie zapewniono prawidłowego i jednolitego ustalenia wartości celnej; lub
- b) o cofnięciu zawieszenia, o którym mowa w lit. a).”;

6) uchyla się art. 21.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN